

S FINANČNOU PODPOROU
MINISTERSTVA KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Tatranská galéria v Poprade

2. 10. – 6. 12. 2015

Lubomír Purdeš

NEOGÉN

kurátor výstavy: Vladimír Beskid

vernissáž: 2. 10. 2015 o 17.00

hudobný host: Nao Higano – soprán, Zuzana Biščáková – klavír

www.tatragaleria.sk

Lubomír Purdeš

* 27. mája 1965 v Prešove

Štúdium

1980 – 1984 Stredná umelecko-priemyselná škola Kremnica, odbor reštaurovania štukovej výzdoby a nástenných malieb

1985 – 1987 Pedagogická fakulta UPJŠ Prešov, odbor výtvarná výchova a slovenský jazyk

1987 – 1993 VŠVU Bratislava, oddelenie sochárstva, ateliér prof. Juraja Meliša

1992 semestrálny študijný pobyt na Kráľovskej akadémii krásnych umení, Gent, Belgicko, Katedra sochárstva, prof. Paul Van Gysegem

Zamestnanie

1984 Slovenské národné múzeum Bratislava, reštaurátor kovových objektov a drevených sôch

1985 Galéria mesta Bratislavu, knihovník

1994 – 1995 Šarišská galéria Prešov, v rámci civilnej vojenskej služby

od roku **1995** vysokoškolský učiteľ na Katedre výtvarnej výchovy a umenia Inštitútu hudby a výtvarného umenia Filozofickej fakulty Prešovskej univerzity v Prešove

Lubomír Purdeš (1965) patrí k výrazným postavám súčasného slovenského sochárstva. Venuje sa komornému a monumen-tálemu sochárstvu, objektu, inštalácii, realizácii diel v architektúre, kresbe a krajinným konceptom v počítačovej animácii. Výstava Lubomíra Purdeša s názvom NEOGÉN má svoje počiatky už v období po ukončení štúdií na bratislavskej VŠVU. Svoj koncept analýzy sochárskej hmoty a záverečnej syntézy priestorovej štruktúry rozpracoval vo svojom prvotnom projekte Trojedinosť, ktorá predchádza súčasnej Všejedinosti. Všetky tri projekty majú v sebe prvky z ostatných a sú navzájom previazané. V tom čase uprednostnil projekt Trojedinosť a dnes formuluje svoju Všejedinosť, aby nakoniec doplával do Neogénneho mora v Slanských vrchoch, pri kopáčach soli v Solivare. Ponáral sa do jeho hlbín a chodil po jeho dne.

Jadrom popradskej výstavy je dlhorocný sochársky projekt Všejedinosť II – V (v rokoch 2007 – 2015), kde pri vytváraní skulptúr Purdeš vychádza z jedného „materského“ tela-kmeňa stromu, z ktorého vyberá jednotlivé dielce a hmoty. Dôležitým momentom procesu je zachovanie všetkej drevnej hmoty, od kľúčových vnútorných foriem až po obal, triesky, či dokonca piliny. Nachádzame tu vertikálne totemy, horizontálne pišťaly, dostredív kruhy a špirály, hromady pilín-kvarkov, či levitujúce elementy. Je to objaviteľská cesta do vnútornej krajiny – cesta „do srdca“ sochárskej hmoty. Cyklické oboplávanie územia a tém, ktoré si sám vytyčil. V tomto putovaní sa zračí variabilita formy aj jednota exaktnej aj sakrálnej roviny.

Neogén je plný geologických súvislostí, pradávnych ozvien z tajomných útrob zeme a autorovho vnútra. Gén predstavujúci pôvodné, staré a rodové a Neo ako nové alebo novovytvorené tvárajú spolu symbiózu a vyváženosť, nekonečnú reťaz rozprávania v dreve. Pre výstavu Neogén (pri príležitosti autorovho jubilea) poskytne Tatranská galéria umelcovi celý výstavný priestor bývalej elektrárne (1000 m²).